(१०) अथ परिधिषु परिधीयमानेष्वनुमन्त्रणे मन्त्रमाह। "अस्मिन् यज्ञ उप भृय इन्नु मे। अविचोभाय परिधीन्द्-धामि। धर्त्ता धरुणो धरीयान्। अग्निर्द्वेषाꣳसि निरितो नुदाते" इति। 'अस्मिन् यज्ञे', 'भूय इन्नु' पुनः पुनरेवमेव, यजमानस्य 'अविचोभाय' चलनाभावाय, 'परिधीन्', 'उप-दधामि' समीपे स्थापयामि, ते च परिधयस्त्रयोपि धारणे शक्तियुक्ताः क्रमेण 'धर्त्तादि'शब्दैस्त्रिभिरुच्यन्ते, तैः परिधि-भिर्युक्तः 'अग्निः', 'द्वेषाꣳसि' द्वेष्याणि रक्षःप्रभृतीनि, 'इतः' यज्ञस्थानात्, 'निर्णुदाते' निष्कृत्य नाशयतु॥

(११) अथ वेदेर्मध्ये तिर्य्यक्त्वेन साद्यमानयोर्विधृत्याख्ययो-र्दर्भयोरनुमन्त्रणे मन्त्रमाह। "विच्छिनद्मि विधृतीभ्याꣳ स-पत्नान्। जातान् भ्रातृव्यान् ये च जनिष्यमाणाः। विशो यन्त्राभ्यां विधमाम्येनान्। अहꣳ स्वानामुत्तमोऽसानि देवाः विशो यन्त्रे नुदमाने अरातिम्। विश्वं पाप्मानममतिं दुर्म-रायुम्॥ ७॥ सीदन्ती देवी सुकृतस्य लोके। धृतीस्थो विधृती स्वधृती। प्राणान्मयि धारयतम्। प्रजां मयि धार-यतम्। पशून्मयि धारयतम्" इति। विविधं अतोऽवस्थितो वर्हिषः पृथक्त्वेन प्रस्तरोधार्य्यते आभ्यामिति 'विधृतीभ्यां', 'सपत्नान्' शत्रून्, 'विच्छिनद्मि' विनाशयामि। एवं सामान्ये-नोक्ता पुनर्विशेषेणोच्यते, 'जातान्' पूर्व्वमुत्पन्नान्, 'भ्रातृव्यान्', 'विच्छिनद्मि', 'यच्च' अन्ये 'जनिष्यमाणाः', भ्रातृव्याः, 'एनान्' भ्रातृव्यान्, 'विशः' प्रजायाः, 'यन्त्राभ्यां' नियमनसाधकाभ्यां,